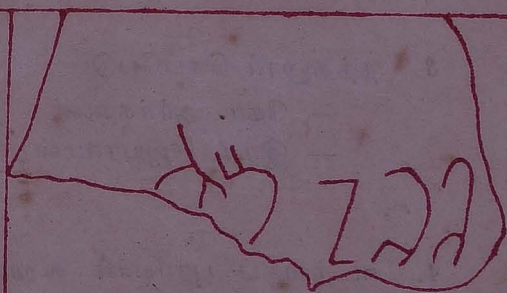

கஸ்ஸுவட்டு

திருவள்ளூர்வாண்டு 2022 (பிரஜோற்பத்தி ஆண்டு) மாசித் திங்கள்

‘பிடி உறயு’ என்று பண்டைத் தமிழ் எழுத்தில் தலைகீழாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பாணையோடு, அழகன்குளம்.

ாண்டிதழ் - 33 ★ (1992, பிப்ரவரித் திங்கள்) விலை ரூ. 1-5
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

உள்ளே.

பக்கம்

1. திருக்காரிக்கரை
— து. துளசிராமன் ... 1
2. சலுப்பை அழகர் கோயில்
— கா. நெடுஞ்செழியன் ... 9
3. நந்தனூர் செப்பேடு
— கோ. அர்ச்சுனன்
— இரா. ஜெயராமன் ... 13
4. கடந்தைப் புராணம் கூறும் மாறுப்பட்ட
கருத்துக்கள்
— ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி ... 20
5. அழகன் குளத்து அரிய பானையோடுகள்
— நடன. காசிநாதன் ... 25
6. கனவு நனவானது கோயில் உருவானது
— ஆர். வசந்தகல்யாணி ... 30
7. வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில்
— சொ. சாந்தலிங்கம் ... 33

பதிவுடன்

கா. நெடுஞ்செழியன்

திருக்காரிக்கரை

து. துளசிராமன்

காப்பாட்சியர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

கல்வெட்டுக்களில் திருக்காரிக்கரை என்று குறிக்கப்படும் இவ்வூர் தற்போது இராமகிரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குச் சுமார் 10 கி.மீ. தூரத்தில் ஆந்திர மாநிலம் சித்தூர் மாவட்டம் சத்தியவேடு வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஊரும், கோயிலும்

திருஞானசம்பந்தர் திருக்காளத்தி இறைவனை தரிசிப்பதற்கு மலைகள் சூழ்ந்த 'காரிக்கரை' வழியாகச் சென்றார் எனப் பெரிய புராணம் கூறும். எனவே, இவ்வூருக்குத் திருக்காரிக்கரை என்னும் பெயர், கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தே வழங்கி யிருத்தல் வேண்டும். இவ்வூர் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் குன்றவர்த்தனக்கோட்டம் நடுவின்மலை நின்றையூர் நாட்டில் இருந்தது என்பதனைச் சோழர் காலம் முதல் விஜயநகர மன்னர் காலம் வரையுள்ள கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. நின்றையூர் என்பது தற்போது இராமகிரிக்கு வடக்கே நின்றை என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. திருக்காரிக்கரை என்பது ஊருக்கு மட்டுமல்லாது இறைவனுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில்கள்

ஊருக்கு வடகிழக்கே இராமகிரி மலையின் அடிவாரத்தில், ஒரே திருச்சுற்றுக்குள் திருகாரிக்கரை பிள்ளையார், திருக்காரிக்கரை உடைய நாயனார், திருப்பள்ளி நாச்சியார் ஆகியோருக்கு தனித் தனியாக மூன்று கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருக்காரிக்கரை பிள்ளையார்

சேத்திரபாலருக்காக எடுக்கப்பட்ட இக்கோயில் தற்போது பைரவர் கோயில் என அழைக்கப்படுகிறது. கருவறையில் காணப்

படும் சேத்திரபாலர் சிலை சோழர் கலைப் பாணியில் அமைந்துள்ளது. முக மண்டபத்தின் நுழைவாயிலின் இருபுறமும் நவகண்டச் சிற்பங்களும், துவாரபாலகர் சிற்பங்களும் உள்ளன. இக்கோயிலில் 15 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவற்றில் தொன்மையானது முதல் குலோத்துங்கனின் சிதைந்த கல்வெட்டாகும். மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன், கண்டகோபாலன், வீரகண்ட கோபாலன், வீரநரசிங்க யாதவராயர் ஆகியோர் கல்வெட்டுக்களில் இக்கோயிலில் உள்ள இறைவன் 'திருக்காரிக்கரை பிள்ளையார்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். தற்போது பைரவர் கோயிலாக விளங்கும் இது முதலில் சேத்திரபாலருக்காக எடுப்பித்திருக்க வேண்டும். சிவபெருமானின் மகன் எனக் கூறப்படும் ஐயனாரைக் 'காரியுண்டி கடவுள்' என்று குறிப்பிடுவர்.¹ அதுபோலவே, சிவபெருமானின் மற்றொரு மகன் சேத்திரபாலரைக் 'காரிப்பிள்ளை' என்று அழைத்துள்ளனர். சேத்திரபாலருக்கு 'காரி' என்னும் பெயரும் உண்டு என பிங்கல நிகண்டு கூறுகிறது. மேலும், சேத்திரபாலரை சிவபெருமானின் திருக்கோலங்களில் ஒன்றாகவும் சிவர் குறிக்கின்றனர்² ஐயனாரும், சேத்திரபாலராகிய காரிப்பிள்ளையும் கிராமத்தை காக்கும் தெய்வங்களாக விளங்கியதால், கிராம மக்கள் மத்தியில் இவர்கள் வழிபட்டு மிகவும் சிறப்புற்றிருந்தது. கிராம தெய்வங்களுக்கு ஆடுகளை பலியிடுவது வழக்கமாதலால், இக்கோயிலிலும் சேத்திரபாலருக்கு மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில், ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் ஒரு ஆடு வெட்டுவதற்குக் குவலையழகியான் ஒற்றியரைசன் என்பவன் 96 ஆடுகளைத் தானமாக அளித்துள்ளான் என்பதை இங்குள்ள ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

திருக்காரிக்கரை உடைய நாயனார்

சோழர் காலத் திருக்காரிக்கரை உடைய நாயனார் கோயில் தற்போது திருவாலீஸ்வரம் என வழங்கப்படுகிறது. இக்கோயிலிலும் 15 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் தொன்மையானது இரண்டாம் இராசாதிராசனின் கல்வெட்டாகும். சோழர் காலத்தில் இக்கோயில் சேத்திரபாலர் கோயில் அளவிற்குச் சிறப்புற்றிருக்கவில்லை என்பதை இங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. பின்னர் விஜயநகர மன்னர்கள் ஆட்சியின்போதுதான் மிகவும் சிறப்படைந்தது. இரண்டாம் கம்பண உடையார், இரண்டாம் புக்கர், இரண்டாம் அரிஅரர், இரண்டாம் விருபாக்ஷர்

ஆகியோர் கல்வெட்டுக்கள் யாவும் இக்கோயிலில்தான் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் காலத்தில்தான் (கம்பண உடையார்) இது திருவாலீஸ்வரம் என்னும் பெயரையும் பெற்றது.

திருப்பள்ளி நாச்சியார்

இக்கோயில் கி.பி. 1436 ஆம் ஆண்டில் அய்யலுப்பி கடையார் மகனார் சக்கரசர் என்பவரால் கட்டப்பட்டு அதில் திருப்பள்ளி நாச்சியார் சிலையும் செய்து வைக்கப்பட்டது. மேலும் திருவாலீஸ்வரமுடையார் கோயிலுக்கும், திருப்பள்ளிநாச்சியார் கோயிலுக்கும் இரண்டு திருக்கதவுகள் இக்காலத்தில்தான் செய்தளிக்கப்பட்டது.

கூவத்துப் பெருந்தச்சன் இட்ட ஏறு

கூவம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த சாமுண்டி என்பவரின் மகன் கூவத்துப் பெருந்தச்சன். இவன் கனவில் இறைவன் தோன்றி தனக்கு ஏறு [காளை] ஒன்று செய்தளிக்குமாறு கூற இத்தச்சன் நந்தி ஒன்று செய்து இக்கோயிலுக்கு அளித்துள்ளான். கோயிலுக்கு மேற்குப்புறத்தில் உள்ள குளத்தின் படியில் அமர்ந்த நிலையில் உள்ள நந்தி தான் அது. இந்த நந்தியின் முதுகில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுதான் இச்செய்தியைக் கூறுகிறது. 'ஸ்ரீபரமேஸ்வரன் கனவிலே தோன்றி ஏறு இடு' — என்று கூறியதாகக் கூறும் இக் கல்வெட்டு கி.பி. 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. காலத்தைக் கணிக்குமளவிற்கு கல்வெட்டுடன் கூடிய ஒரே நந்தி இது என்று கொள்ளலாம்.

சோழரும், யாதவராயரும்

வீரராட்சன், காஞ்சீபுர பரமேஸ்வரன், வீரநுளம்பதுரை யரைசன் என்னும் பட்டப் பெயர்களை மூன்றாம் குலோத்துங்கன் கொண்டிருந்தான் என்னும் புதிய செய்தியை ஒரு கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. இக்கல்வெட்டு குறிக்கும் 'காஞ்சீபுர பரமேஸ்வரன்' என்னும் பட்ட பெயர், சில காலம் தெலுங்கு சோழர்களிடமிருந்த காஞ்சியை இவன் வெற்றி கொண்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறுகிறது எனலாம்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் காஞ்சீபுர வெற்றி எந்த ஆண்டில் நிகழ்ந்தது என்பது குறித்துக் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. காஞ்சியில் காணப்படும் இம்மன்னனின் 13-ஆம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி.1192) கல்வெட்டு ஒன்று இவன் இங்கு 'வீராபிஷேகம்', 'விஜயாபிஷேகம்' செய்துக்கொண்டதைக் குறிக்கிறது.³ ஆனால் திரு. நீலகண்டசாஸ்திரி அவர்கள் இம்மன்னனின் காஞ்சீபுர வெற்றி இவனது 29-வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில்தான் குறிக்கப்படுகிறது என்பதைக்கொண்டு, மேற்கூறிய காஞ்சி கல்வெட்டு இவனது 30-வது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்றும், கல்வெட்டு வெட்டியவன் 30 என்பதற்கு பதிலாக 13 என்று எண்களை மாற்றிப் பொறித்துவிட்டான் என்றும் கூறி, இந்நிகழ்ச்சி இவனது 24-வது ஆட்சியாண்டில்தான் (கி.பி.1202) நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்கிறார்.⁴ திரு.சதாசிவ பண்டாரத் தார் அவர்கள் இம்மன்னனின் 19-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் இவன் வடமன்னரை வென்று கச்சி புகுந்து கப்பமும் பெற்றான் என்று கூறுவதைக்கொண்டு, இப்போர் கி.பி. 1194க்கும், 1197க்கும் இடையில் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார். ஆனால் இவ்வூரின் காணப்படும் இம்மன்னனின் 15-ஆம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1194) கல்வெட்டு இவனின் காஞ்சீபுர வெற்றியைத் தெளிவாக குறிக்கிறது. எனவே, இந்நிகழ்ச்சி கி.பி.1194-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரே நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். மேலும், கி.பி.1192-ல் கடப்பை மாவட்டத்தில் உள்ள மகாராஜபாடி நாட்டை வல்லுரபுரத்திலிருந்து ஆண்டுக் கொண்டிருந்த புஜபல வீர நல்ல சித்தன தேவ சோழ மகாராசன் என்னும் தெலுங்குச் சோழன், காஞ்சியிலிருந்துதான் கப்பம் வாங்கியதாகப் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்கிறான். ஆகவே மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காஞ்சியை, கி.பி. 1192ஆம் ஆண்டில்தான் (13-ஆம் ஆட்சியாண்டில்) வென்றிருக்க வேண்டும்.

யாதவராயர்

திருக்காளத்தியைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழர்களுக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்களாக ஆட்சி புரிந்த யாதவராயர்கள் இக் கோயிலுக்குத் தானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் 32 (கி.பி.1209) ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் இரண்டில் யாதவராயனான வீர நரசிங்கதேவன் என்பவன் குறிக்கப்படுகிறான். இவை இவனுக்குச் சசிகுலசாளுக்கி, தனி நின்று வென்ற வீர நரசிங்கன், கரவாள பைரவன், ஸ்ரீ காளத்திய பாதாராதகன், கணுப்பாரபுரவரதீஸ்வரன் என்னும் பட்டப்பெயர்கள்

இருந்ததைத் தெரிவிக்கின்றன. மூன்றாம் இராஜராஜனின் 5 மற்றும் 8-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக்களிலும் இம்மன்னன் குறிக்கப்படுகிறான். மூன்றாம் இராஜராஜன் ஆட்சியின் இறுதிப் பகுதியில் தெலுங்குச் சோழர்கள் சுயேச்சை பெற்றுத் தொண்டைக் மண்டலம், நெல்லூர், கடப்பை ஆகிய பகுதிகளில் சுதந்திரமாக ஆட்சி புரியத் தொடங்கினார்கள். இதனைக் குறிக்கும் வகையில் அல்லுந்திக்கரைசனான கண்டகோபாலனின் கல்வெட்டு ஒன்றும் இக்கோயிலில் உள்ளது. வீரகண்ட கோபாலனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் (கி.பி.1295) யாதவராயனான வீர நரசிங்க தேவன் குறிக்கப்படுவதிலிருந்து, திருக்காளத்தி யாதவ ராயர்கள் தெலுங்குச் சோழர்களுக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்களாகச் சில காலம் இருந்துள்ளனர் எனத் தெரிகிறது.

பின்னர், தெற்கே பாண்டியர்களின் வளர்ச்சியினாலும், வடக்கே காகதீயர்களின் வலிமையினாலும், தெலுங்குச் சோழர்கள் இப்பகுதியில் சுயேச்சையாக நீண்டகாலம் ஆட்சி செய்ய இயல வில்லை. இக்காலத்தில் திருக்காளத்தி யாதவராயர்கள் சிலகாலம் இப்பகுதியைச் சுதந்திரமாக ஆட்சி புரிந்துள்ளனர் என்பதைக் குறிக்கும் வண்ணம் வீர நரசிங்கதேவனின் 36-ஆம் ஆட்சியாண்டைக் குறிக்கும் இரு கல்வெட்டுக்கள் இங்கு உள்ளன. இதன் பின்னர் விஜய நகர அரசர்கள் எழுச்சி பெற்று இப்பகுதியைத் தம் மாட்சிக்கு உட்படுத்தினார்கள்.

மன்றாடிகள்

சோழர் காலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சியின் பொருட்டுத் தோன்றிய கால்நடைப் பெருக்கத்தினை நன்கு பராமரிக்க ஊர் தோறும் மன்றாடிகள் அங்கம் வகிக்கும் 'மன்றாடி கலனை'கள் தோன்றின.⁵ கோயிலுக்கு பசு, ஆடு போன்றவற்றை விளக் கெரிக்கத் தானமாக கொடுப்பவர்கள் அவற்றை மன்றாடி கலனையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும்; அவை அவற்றைப் பராமரித்துத் தினமும் இறைவன் முன் விளக்கெரிக்க நெய் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்துள்ளனர். மன்றாடிகள் பிறர் வழங்கும் கால்நடைகளைக் கைக்கொண்டு விளக்கெரிக்க நெய் கொடுத்ததோடு, பல கோயில்களுக்குத் தாமே ஆடு, பசு போன்றவற்றைத் தானமாகவும் வழங்கியுள்ளனர்.⁶

சிவப்பிராமணர்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலில் இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்யும் உரிமையை பல சிவப்பிராமணர்கள் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் தங்களுக்குள் யார் எந்த நாட்களில் வழிபாட்டு கடமையை செய்ய வேண்டும் என்று முறைப்படுத்திக் கொண்டனர். இதனைக் கல்வெட்டுக்கள் 'முப்பது வட்டத்து பிரமாணம்' எனக் குறிக்கின்றன. இக்கோயிலில் காணப்படும் வீரநரசிங்க யாதவராயர் கல்வெட்டொன்று '42 வட்டத்து எழுத்துட்ட பிரமாணம்' என்று கூறுகிறது. முப்பது நாட்களுக்கு ஒரு தடவை முறை மாறுவது போன்றே இதுவும் 42 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை முறைமை மாறுவதைக் குறிப்பது போலும்.

சில நேரங்களில் சிவப்பிராமணர்கள் தங்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருந்த உரிமை நாட்களைத் தங்களுக்குள் விற்றுக் கொள்வதுண்டு அத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சியை மேற்கூறிய கல்வெட்டு கூறுகிறது. அதாவது, இக்கோயில் சிவப்பிராமணன் அகவலன் சூரிய பட்டனுக்கு, இதே கோயிலைச் சேர்ந்த பன்மாயேசுரபட்டன் $3\frac{1}{2}$ நாட்களையும், தேவகன்மி பெருங்கப்பிள்ளை $3\frac{1}{2}$ நாட்களையும், அன்பநாயகன் ஒரு நாளையும் ஆண்டான்பட்டன் $2\frac{1}{2}$ நாட்களையும் ஆகப் பத்தரை நாட்களை விற்றுள்ளனர்.

ஏர்வல்லவர்கள்

விஜய நகர மன்னன் இரண்டாம் அரிஅரரின் கல்வெட்டொன்று (கி.பி.1400) 'வேலூர் காணி ஆளர் ஏர் வல்லவர்கள்' தங்கள் ஊரினை திருக்காரிக்கரை நாயனாருக்குத் திருநாமத்துக் காணியாக அளித்த செய்தியைக் கூறுகிறது. 'ஏர் வல்லவர்' என்னும் இச்சொல் வேளாண்மையில் வல்லவர்களாகிய வேளாளரை அல்லது நிலக் கிழாரைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

விழாக்கள்

திருக்காரிக்கரை உடையார்க்குச் சித்திரைத் திருவிழாவும், வைகாசித் திருவிழாவும் நடைபெற்றது. சித்திரைத் திருவிழாவில் இறைவனைத் திருவிதிவுலா எழுந்தருவிக்க நிர்வாயில் என்னும் ஊரை வரிகள் நீக்கித் தேவதானமாகவும், வைகாசித் திருநாளுக்கு அரிகண்டபுரம் (நாகலாபுரம்), காளய கண்டச்சேரி, பள்ளிப்பட்டி

(பள்ளிப்பட்டு) ஆகிய ஊர்களுக்கு இடையில் உள்ள நிலத்தை இறை கழித்துக் குடி நீங்கின நிலமாகவும் யாதவராயனான ஸ்ரீ வீர நரசிங்கதேவன் அளித்தான்.

காகம், அளவை முறைகளும்

இப்பகுதியில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் பொற்காசு, பழங்காசு போன்றவையும், மூன்றாம் இராசராசன் காலத்தில் மாதையும், இரண்டாம் விருபாட்சன் காலத்தில் வராகன் போன்ற காசுகளும் வழக்கத்திலிருந்துள்ளன. இங்குள்ள இறைவன் பெயரால் 'திருக்காரிகரையான் உழக்கு' என்னும் முகத்தலளவை பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகிறது.

தேவதான ஊர்களும். வரிகளும்

யாதவராயனான வீரநரசிங்க தேவன் இக்கோயிலுக்கு வேலூர், காத்தமங்கலம், சூரலூர்தடை, நிர்வாயில், திருகாளத்தி, தேவ சதுர்வேதி மங்கலம் போன்ற ஊர்களை, நெல்லாயம், காசாயம், கடமை, பாடி காவல், பட்டிப்பொன், தாப்படி போன்ற வரிகளை நீக்கித் தேவதானமாக அளித்துள்ளான்.

நிலப் பெயர்களும், நீர் நிலைகளும்

நின்றை ஊர் மக்கள் பயாற்றூர் மகா ஜனங்களுக்கு ஏரி பாசனத்துக்குத் தங்கள் உரிமைகளை விட்டு கொடுத்து வசதி செய்து தந்துள்ளனர். திருக்காரிக்கரையில் உள்ள திருவாளன் டட்டத்துக்கு வெண் குளத்தூர் மக்கள் காவந்த கண்ட நல்லூர் நத்தம் ஏரி, வெண்குளத்தூர் ஏரி ஆகியவற்றின் வாய்க்கால்களில் நீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் உரிமையை கொடுத்துள்ளனர். நெடு நாட்டு கரும்பேட்டில் இருந்த 'மல்லி ஏத்த பூட்டை' என்னும் நிலத்தையும் அரிகண்டபுரத்தில் பூவுடையான் குழி பள்ளம், கச்சி ஏகம்பர் திருத்து என்னும் நிலங்களையும் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

கோயில் கணக்கு

விஜய நகர மன்னன் இரண்டாம் கம்பனின் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு (கி.பி.1375) ஒன்று இக்கோயிற்

கணக்கு பன் மாகேஸ்வர வேளான் வீற்றிருந்த பெருமாள் என்பவனைக் குறிக்கிறது. இவன் புல்வேளூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவன்.

திருவாளன் மடம்

விஜய நகர மன்னன் இரண்டாம் புக்கன் காலத்தில் (கி. பி. 1382) திருக்காரிக்கரையில் இருந்த திருவாளன் மடத்து முதலியார் சத்திய தரிசனிகளுக்கு நின்றையூர் நாட்டு வெண்குளத்தூரைச் சேர்ந்த மக்கள் தம் ஊரினைத் தானமாக கொடுத்தனர்.

மேற்கூறியவாறு அரசியல் சமயம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் வரலாற்றுச் செய்திகளை, திருக்காரிக்கரைக் கோயிலும், கல்வெட்டுக்களும் தாங்கி நிற்கின்றன.

-
1. டாக்டர். இரா. நாகசாமி : 'காரியுண்டி கடவுள்' செங்கை மாவட்ட வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு 1978 பக்.8.
 2. கே. ஸ்ரீதரன் : 'சோழர் காலத்தில் சேத்திரபாலர் வழிபாடு, தொல்லியல் கருத்தரங்கு 1983 பக்.89
 3. The Cholas - pp. 377-410
 4. பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் - பக். 115
 5. S.I.I. Vol. XIX No. 58
 6. Ibid No. 217
-

இவ்வூர் கங்கைகொண்ட சோழ
புரத்திலிருந்து வடக்கு திசையில்
ஐந்து கி.மீ. தொலைவில் அமைந்
துள்ளது.

சலுப்பை அழகர் கோயில்

கா. நெடுஞ்செழியன்
காப்பாட்சியர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
கங்கைகொண்டசோழபுரம்

இராசேந்திர சோழன் அவன்
காலத்தில் நான்கு திசைகளிலும்
காவல் தெய்வங்களாக காளி உருவங்
களை அமைத்துள்ளான். கிழக்கு
திசையில் செங்கமேட்டிலும் (மகிச
மர்த்தினி, கலிங்க நாட்டு சிற்பம்) மேற்கில் பொன்னேரி கரையில்
ஒரு மகிச மர்த்தினி சிற்பமும், வடக்கில் சலுப்பை என்ற இடத்தில்
ஒரு மகிச மர்த்தினி சிற்பமும், (சாளுக்கியர்) தெற்கில் சுண்ணாம்பு
குழி என்ற இடத்தில் வீராரெட்டி தெருவில் ஒரு மகிச மர்த்தினி
சிற்பமும் காவல் தெய்வங்களாக அமைந்துள்ளன.

மகிச மர்த்தினி

இச்சிற்பம் இடது காலை எருமை தலையுடன் கூடிய மகிஷன்
தோள் மீது வைத்து முன் இடது கை மகிஷனின் தலையில் உள்ள
கொம்பை பிடித்தும் முன் வலது கையில் சூலத்தால் கோபத்துடன்
முதுகில் குத்தும் நிலையில் எட்டு கைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது.
வலது கரங்கள் முறையே சூலம், வாள், சக்கரம், மலர் பற்றியுள்ளன.
இடது கரங்கள் முறையே மகிஷனின் கொம்பை பிடித்தும்
வில், கேடயம், சங்கு, கிளி முதலியனவற்றை பற்றியுள்ளன. தலை
யில் மணி மகுடமும் கழுத்தில் இரண்டு மாலைகளும் மார்பில் புரி
நூலும் மார்பு கச்சையும் இடையில் ஆடையும் கைகளில் காப்பும்
கால்களில் தண்டையும் காணப்படுகின்றன. மகிச மர்த்தினியின்
வலது புறத்தில் அவளது வாகனமான சிம்மம் வாயைப் பிளந்த நிலை
யில் ஆக்ரோஷமாக அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. மகிஷ
னும் வலது காலை மடக்கி முன் வைத்து இடது காலை நீட்டியும்
வலது கையில் ஆயுதத்தைப் பற்றியும், தலை திருகி வைத்து நிலை
குலைந்து காட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பம் முதலாம் இராஜேந்திர
சோழன் தாம் வெற்றி பெற்ற நாடுகளில் ஒன்றான சாளுக்கிய நாட்டி
லிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட சிற்பமாகும்.

இந்த மகிச மர்த்தினி சிற்பத்தில் மகிஷனும், சிம்மமும் ஒரே கல்லில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. சங்கு ஊதும் பூதகணமும் விநாயகர் சிற்பம் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. இவை கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சோழர்கால சிற்பங்கள் ஆகும்.

இங்கு கல்லழகர் என்ற பெயரில் சிவன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இக்கோயில் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், திருச்சுற்று திருச்சுற்று மதில் யாவும் கொண்டு கிழக்கு நோக்கி அமைந்து உள்ளது. கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவையாகும். மகாமண்டபம் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். அர்த்த மண்டபத்தை நான்கு கற்றாண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. இக்கற் தூண்கள் சோழர் கட்டப் பாணிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றன.

சிற்பங்கள்

அர்த்த மண்டபத்தில் தெற்கு திசை நோக்கி சரஸ்வதி, சண்டிகேஸ்வரர், அனுமன், துர்க்கை, இரண்டு பைரவரும்; மேற்கு திசை நோக்கி சூரியன், சந்திரன், அகத்திய முனிவர் போன்ற சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. இச்சிற்பங்களில் துர்க்கை, சந்திரன், சூரியன் ஆகிய சிற்பங்கள் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சோழர் கால சிற்பங்களாகும். சண்டிகேஸ்வரரும், இரண்டு பைரவர் சிற்பங்களும் நாயக்கர் கால சிற்பங்களாகும். கருவறைக்குச் செல்லும் வழியில் வலது புறத்தில் தாமரை பீடத்தில் நின்ற நிலையில் முருகன் சிற்பமும் இடது புறத்தில் நின்ற நிலையில் விநாயகர் சிற்பமும் காணப்படுகின்றன. இவை கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கலைப் படைப்பாகும்.

கருவறையின் தென்மேற்கு திசையில் ஒரு விநாயகர் சந்நிதியும், தென்கிழக்கில் ஒரு விநாயகர் சந்நிதியும், வடமேற்கு திசையில் இடது தொடையில் துணை விநாயகரை அமர வைத்து அமர்ந்த நிலையில் ஒரு விநாயகர் சந்நிதியும் உள்ளன. சிவன் கோயிலுக்கே உரிய நந்தி சிற்பமும், கருவறை நோக்கி அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. நந்தி சிற்பத்தின் எதிர் புறத்தில் தேவி சிற்பம் ஒன்று கிழக்கு திசை நோக்கி காணப்படுகிறது. இது கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கலைப்படைப்பாகும்.

சுதை உருவங்கள்

சுமார் 25 அடி உயரத்தில் 15 அடி நீளத்தில் குதிரை சிற்பம் ஒன்று நின்ற நிலையில் வலது புறத்தில் ஒரு வீரனும், இடது புறத்தில் ஒரு வீரனும் தாங்கி பிடித்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

சுமார் 20 அடி உயரத்தில் 10 அடி நீளத்தில் குதிரை சிற்பம் ஒன்று நின்ற நிலையில் வலது புறத்தில் இரண்டு வீரர்களும், இடது புறத்தில் இரண்டு வீரர்களும் தாங்கி பிடித்த நிலையில் வடக்கு நோக்கி உள்ளது. இந்த குதிரையைத் தாங்கும் நடுப் பகுதியில் தூண் ஒன்று ஆண், பெண் உருவங்களுடன் உள்ளது. இவை அனைத்தும் கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நாயக்கர் காலக் கலைப் பாணியாகும். இதன் எதிர்புறத்தில் அதே நாயக்கர் காலத்து குதிரை சிற்பம் ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும். அது பழுது பட்டதினால் அதை நீக்கிவிட்டு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வடிக்கப்பட்ட குதிரை சிற்பம் ஒன்று உள்ளது.

பங்குனி உற்சவம்

இந்த அழகர் கோயிலில் பங்குனி உற்சவத்தின்போது அபிஷேகம், ஆராதனை, சுவாமி புறப்பாடு இக்கோயில் வளாகத்திலேயே நடைபெறுவது உண்டு. சிவன் கோயிலில் தினசரி வழிபாடும், மகிச மர்த்தினிக்கும் தினசரி வழிபாடும் நடைபெற்று வருகின்றது.

மண்டபங்கள்

நெய் மண்டபம் : நெய் வழிபாடு செய்வதற்கு நெய்யை வைப்பதற்கென்று தனியாக நெய் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இரண்டு சத்திர மண்டபமும், மடப்பள்ளி ஒன்றும் உள்ளன. கோயிலின் பின் பகுதியில் படிசூட்டுடன் கூடிய குளம் ஒன்றும் உள்ளது. இன்றும் இக்கோயில் அமைதியான சூழ்நிலையில் காணப்படுகின்றது. இக்கோயிலில் குறிப்பாக பெண்கள் வழிபாடு செய்ய அனுமதிப்பது இல்லை.

நந்தனார் செப்பேடு

கோ. அர்ச்சுனன்

காப்பாட்சியர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
கருர்

இரா. ஜெயராமன்

இளநிலை கல்வெட்டாய்வாளர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
தஞ்சாவூர்

திருச்சி மாவட்டம், கருவூர்
வட்டம், நந்தனார் கிராமம்
திரு. ப. திருமலைசாமி கவுண்டர்
அவர்களிடமிருந்து இச்செப்
பேடு பெறப்பட்டு படிக்கப்
பட்டது.

27 செ.மீ. நீளமும், 10 செ.
மீ. அகலமும் உடைய இந்த
ஒரே ஏட்டின் இருபுறமும்
சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்குட்

பட்ட பிற்கால எழுத்தமைதியில் தமிழும். கிரந்தமும் கலந்து
பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. செப்பேட்டின் முதல் பக்கம் 24 வரிகளும்,
மறுபக்கம் 27 வரிகளும் உள்ளன.

செப்பேட்டின் தொடக்கம் “அஞ்சூர் பிரவேசம்” என்று
தொடங்குகிறது. (பிரவேசம்-தொடக்கம், ஆரம்பம்) கொங்கு 24
நாடுகளில் அரைய நாடு என்பது ஒன்று. காவிரியை மையமாகக்
கொண்டு கீழ்க்கரை அரையநாடு, மேல்கரை அரையநாடு என்று
வழங்கப்படுகிறது. புறநானூற்று உரையாசிரியர் அரையம் என்பது
இருக்கு வேளிருக்குரிய ஓர் ஊர் என்றும், அது சிற்றரையம்,
பேரரையம் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுகிறார். இந்த
மேல்கரை அரையநாட்டில் உள்ள பதினாறு தொன்மையான ஊர்
களில் “அஞ்சூர்” என்பதும் ஒன்றாகும்.

இச்செப்பேட்டில் வேட்டுவ் குலப்பெருமக்களுக்குக் காணி வந்த
வகையும், காணி உரிமைக்காகக் கொடுத்த தெரகை, ஊரின் எல்லை
கள் ஆகியவை யாவும் விரிவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. இது 1000
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்றதாகச் செப்பேட்டில் பொறிக்கப்
பட்டாலும் எழுத்தமைதியை நோக்க இந்நிகழ்ச்சி சுமார் 200 ஆண்டு
களுக்குள் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

ஒரு ஏர்விளம்பி ஸ்ரீ சித்திரை மீ 20 தேதியும் மன்மத வருடம்
ஆவணி மாதம் 26-ஆம் தேதியும் வின்பெரு நாட்டார் முவாயிரம்
பொன்னுக்கு விலைக்கு வாங்கிய விபரமும், அதற்குச் சாட்சிக்
கையொப்பம் இட்டவர்கள் விபரமும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

செப்பேட்டில் விலைக்கு வாங்கிய காணியின் எல்லையைக்
குறிப்பிடும் இடத்தில் ஏலை குளி-க-, ஏலை குளி-உ-, ஏலை குளி-F-

என்று குறியீடுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. க, உ என்பன (ஒன்று, இரண்டு) தமிழ் இலக்கமாகும். F என்னும் குறியீடு மூன்று என்பதின் தமிழ் எண்ணாகிய ௩-ஆக இருக்கலாம்.

எனவே இச்செப்பேட்டின் மூலம் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கொங்குக் கவுண்டர்களின் சமுதாய வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அவர்கள் நிலத்தை வாங்கும் போது எந்த அளவிற்குத் துல்லியமாக அளந்து எல்லை வகுத்தனர் என்பதையும் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

இச்செப்பேட்டில் கூறப்படும் பல வாசகங்கள் தென்னிலை செப்பேட்டு வாசகங்களை ஒத்துள்ளன. இச்செப்பேடு திரு. எம். ஏ. பகவதி கவுண்டர் என்பவரிடம் உள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முதல் பக்கம்

- 1) அஞ்சுரு பிரவேசம் - சேரன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி சிவப் பிராமணன் காலத்திலே ஏர்விளம்
- 2) பி. ஸ்ரீ சித்திரை மீ உய தேதி அஞ்சுரு கவுண்டர்கள் பாண்டி வேட்டுவன் கூளக் கவுண்டன் சாந்த படை வேட்டுவன்
- 3) கண்டி கவுண்டன் சம்மந்த நாராயண புல்ல வேட்டுவன் அந்துவ வேட்டுவன் சின்னப்பயக் கவுண்டன் காசிய
- 4) ப்ப கவுண்டன் மோக்காளி வேடுவன் கூ கவுண்டன் முன்னை வேடுவன் அல்லாளிக் கவுண்டன் யி
- 5) துக்கு எல்லை கொல்லைச் சாறை எடப்பாழி கிளக்கு நெட்டு ஏலைக்குழி-உ பெரும்பரப்புக்கு மேர்கா
- 6) லே ஏலை குளி-க-அதுக்கு தெர்கே ஏலை குளி-க-அதுக்கு மேர்க்கு அதைனோடே சேர்த்து அதுக்கு கிளக்கு வெங்
- 7) கம்புனோடே சேர்ந்து அந்த ஏலைக்குளிக்குத் தெற்கு ஆமைக் கல்லு - பாழிக்கு கிளக்கு அதுக்கு வடக்கு ஏலைக்குழி
- 8) உ-அதுக்கு கிளக்கு கருங்கல்லுலே ஏலைக்குளி-உ-அதுக்குத் தெர்க்கு கரும்பாரையிலே ஏலைக்குளி-க-

- 9) அதுக்கு தெர்காலே ஏலை குளி-க-கீள் பிரமதானத்து கீள்ம்-மேற்கு புரம் அஞ்சனோடே சேர்ந்து அ
- 10) துக்கு தெர்காலே ஏலை குளி-உ-அதுக்கு தெர்காலே மாவலிங்கம் பரப்புக்கு மேர்க்காலே ஏல குளி- . -அதுக்கு
- 11) தெர்க்காலே ஏல குளி-உ-மேர்க்கு நெட்டு சம்பங்கனார்க்கு தெர்காலே ஏலகுளி-க- அதுக்கு மேர்க்காலே பண்ணிகல்லு
- 13) லே ஏல குளி-க-அதுக்கு மேர்க்காலே கரடிக் காட்டிலே ஏல குளி-உ-அதுக்கு மேர்க்காலே கிடாத்தலை பாளி
- 12) க்கி தெர்காலே பரப்பிலே ஏலை குளி-க-அதுக்கு மேர்கு மயிலாடி பாறையிலே ஏலை குழி-உ-அதுக்கு
- 14) வெங்களத்து பள்ளம் ஏலை குளி-க- அதுக்கு மேற்கு யுமைகாழி கோயிலுக்கு வடக்கு புரம் ஏல கு
- 15) ளி-க-அதுக்கு மேர்க்கு கண்ணுலி சேந்தான் பாழியிலே ஏல குளி-உ-அதுக்கு மேர்குபுரசு பாழியிலே
- 16) ஏல குளி-க-அதுக்கு மேர்க்காலே சென்னய கல்லுலே ஏலகுளி-F அதுக்கு மேர்க்கு நெட்டு வடக்குபிரம்
- 17) வளுக்குப் பாறையிலே ஏல குளி-க-அதுக்கு ஏணி பானியிலே உல குளி-உ-அதுக்கு வடக்காட
- 18) கரட்டுக்கு மேற்கு உலகுளி-உ-அதுக்கு வடக்காலே குளி-உ-அதுக்கு வடக்குபுரம் கருங் கல்லுலே உல குளி- . -
- 19) அதுக்கு கிளக்கு நெட்டு ஏல குளி-உ-அதுக்கு கிளக்கு வட்டப் பாறையிலே கல்லு சாதநம் போட்டிருந்து அதுக்கு கிளக்கு வெ
- 20) டி சரம்பானியிலே ஏல குளி-உ-அதுக்கு கிளக்கு புரசு பானியிலே ஏல குளி-உ-அதுக்கு முக்கு பாலியிலே ஏல குளி
- 21) உ-சேரன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி சிவ பிராமணன் காலத்திலே அஞ்சுர் கவுண்டரும் எல்லை திருமாந
- 22) ம் பண்ணி தந்த படினாலே புல்லை வெள்ள முனமலயாரங்கி ரெங்கக் கவுண்டன் வெம்பனூக் கவுண்டன்
- 23) வெம்ப வேடுவன் யுத்தமலிங்க கவுண்டன் முளை வேடுவன் றாசாகவுண்டன் கூடலூரு மாந்நை
- 24) த படை வேடுவன் வண்டி கவுண்டன் வெங்கலனாட்ட சல்வி காளத்தி கவுண்டன் குடையூ

ரின் பக்கம்

- 1) ி புரைகிலா கவுண்டன் கிளங்க நாடுக் தஷ கவுண்டன் புன்னம் பூவாநி வேடுவன் சேசுவராயன் வெங்
- 2) க மபுரத்து சம்மந்த நாராயனபுல்லை வேடுவன் காரை குலம் சாமிநாத கவுண்டன் கூரை காளி கவுண்டன் கோல
- 3) ன் கோயில் சொன்னை வேடுவன் பதரை வேடுவன் முத்தூர் மணிய வேடுவன் அஞ்சூர் கட்டு கல்லனை
- 4) கள்ள பிரவி பிள்ளை பிராமணன் மலையம்மன் கோவில் அண்ணாமலைப் பண்டாரம் அம்மன் கோவில்
- 5) சின்ன (செட்டி) நோட்டகார பிரமநாசாரி நாரி துலி சமன் பரப்பிச் சாத்தான் சங்கிடுவான் தன்குலத்து பாயனம
- 6) டட்டயான் கசமன் சாத்தான் அஞ்சூர் கவுண்டரும் எல்லை கொல்லை தீர்த்த பண்ணி கடதினக்கு யித்தினை பேரும் சா
- 7) ட்சி-சேரன் சோளன் பாண்டியன் காலத்திலே செட்டி சிவ பிராமணன் காலத்திலே மன்மத ஸ்ர ஆவ
- 8) ணி மீ உய (ச) தேதி செங்குட்னாட்டுக்கு தெற்காம் ஏலகுளி-க-அதுக்கு தெற்கு ஏல குளி-க-அதுக்கு தெற்கு ஏல குளி
- 9) -க-அதுக்கு தெற்கு ஏல குளி-உ-அதுக்கு தெற்கு புல்லை கல்லுலே ஏலகுளி-F-அதுக்கு தெற்கு ஏல குளி-க-வயி
- 10) ரமடையிலே ஏலகுளி-F-அதுக்கு மேற்கு மலையிலே ஏலகுளி-உ-அதுக்கு தெற்கு ஏலகுளி-உ-அதுக்கு
- 11) மேற்கு நெட்றிலே ஏல குளி-உ-அதற்கு மேற்கு ஏல குளி-க-அதுக்கு தெற்கு வடக்கு நெட்றிலே ஏல குளி-F-அதுக்கு வடக்
- 12) கே ஏல குளி-க-தஞ்சம நெல்லூருக்கு மேற்கு புல்லைக்கல்லிலே ஏல குளி-உ-அதுக்கு வடக்கு ஏல குளி-உ-அதுக்கு வட
- 13) க்கு ஏல குளி-க-அதுக்கு வடக்கு ஏல குளி-உ-அதுக்கு வடக் காலே ஏலகுளி-க-பாப்பான் பரப்பிலே ஏலகுளி
- 14) -F-வெம்ப வேடுவன் யுத்தமலிங்க கபுண்டன் கீனார் வேடுவன் லட்சும கவுண்டன் வெங்காட்சி தே

- (செப்பேடு முடிவு பெறவில்லை)

கொங்கு வேளாளர்கள் இந்நாட்டில் குடியேறி நாடு பிரித்துக் காணி கொண்டு வாழுமுன் வேட்டுவர் குலப் பெருமக்கள் கொங்குப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் சமூகப் பட்டக்காரர் தென்னிலை திரு. எம். ஏ. பகவதிக் கவுண்டர் அவர்களிடம் ஒரு செப்பேடு உள்ளது.

அச்செப்பேட்டில் வேட்டுவகுலப் பெருமக்களுக்குக் காணி வந்த வகையும், எத்தெந்த ஊர்களை வேட்டுவர்களிடமிருந்து வேளாளர்கள் காணி உரிமையாக விலைக்குப் பெற்றனர். அதற்காகக் கொடுத்த தொகை, ஊரின் எல்லைகள் ஆகியவை மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

செப்பேடு

சேர சோழ பாண்டியன் செட்டி சிவப்பிராமணர் காலத்தில் செய வருசம் ஆனி மாதம் 25-ஆம் தேதி தலையநல்லூர் கவுண்டர் களுக்கு எல்லை கொல்லை தீர்மானம் செய்தது பூணைக்கடையிலே குளிரண்டு அதுக்கு வடக்கால் கருங்காளி பாளையத்துக்கு மேற்கு குளி ஒண்ணு அதுக்கு வடக்கால் நிலப்பாளிக் கரும்பாறையில் குலம் போட்டிருக்குது அதுக்கு மேற்கு குளி ஒண்ணு அதுக்கு வடக்கு ஆரியப்படிப்புக்காட்டில் குளிரண்கு அதுக்கு வடக்கால் குன்னாங்கல் காட்டில் குளி ஒண்ணு அதுக்கு மேற்கு குளி ஒண்ணு அதுக்கு மேற்கு வெள்ளைப்பாளிக்கு நேரு வடக்கு நலப்பாளியில் குளி ஒண்ணு கருந் தேவன்குட்டை மேற்புறம் ரண்டு காடன் குளி மூணு வடபுறம் பூந்துறைநாட்டுக்குத் தென்புறம் அரையநாடு அதுக்கு மேற்கு குளி ஒண்ணு அதுக்கு மேற்கு அண்ணாமலைபாளையம் நாலு காடெங்க குளி ஒண்ணு அதுக்கு மேற்கு வட்டப்பாளியில் குளி மூணு அதுக்கு மேற்கில் குலம் போட்டிருக்குது இந்தச் சூலத்திற்கு தெற்கு மேற்குப் புறம் தலையநல்லூர் நாடு எல்லையில் குளி ஒண்ணு அதற்குத் தெற்கு குளி மூணு அதுக்குத் தெற்கு குளி ஒண்ணு அதுக்குத் தெற்கு குலம் போட்டிருக்குது முகப்பாளியில் குலம் ரண்டு சக்கரைப்பாளியில் குலம் ரண்டு தலையநல்லூர்க்கிராமம் கவுண்டர்கள் வெம்ப வேட்டுவ உத்தமலிங்கக்கவுண்டன் மாச்சாடிவேட்டுவன் மாரப்ப கவுண்டன் கொல்லிவேட்டுவ கிஷ்ட்டண கவுண்டன் வேட்டுவன் அரிசந்திரக்கவுண்டனுக்கும் கட்டுகல்லனை பாப்பாரில் பங்கயன் தட்டார்க்குள் பொங்காளித்தட்டான் கோமணாண்டிக்குள் காளி யாண்டி பறையரில் கருமன்காத்தன்.

சேர சோழ பாண்டியன் செட்டி சிவப்பிராமணர் காலத்தில் ஓக்கிலியரை வெட்டி முடிக்கின படியினால் காணி பூமி எல்லை கொல்லை தீர்மானம் பண்ணித் தீர்ந்த பிரகாரம் இதுக்குச் சாட்சி பாண்டிவேட்டுவன் குள்ளக்கவுண்டன் வெங்கம்பூர் புல்லைவேட்டுவ சம்பந்தராயன் பூந்துறை நாடு கோட்டைக்கவுண்டன், உத்தம லிங்கக்கவுண்டன் முன்னை வேட்டுவ வேலப்பகவுண்டன், மணல் நாடு கோடந்தூரு குன்னாடிவேட்டுவ ராசாக்கவுண்டன் கடலூரு மாந்தைப் படைவேட்டுவ வண்டிக்கவுண்டன் கல்லி காளத்திக் கவுண்டன் கொடையூர் புரக்கிலக்கவுண்டன் கிழங்குநாடு கண்டிக் கவுண்டன் புன்னம் பூவாணி வேட்டுவ சேகவராயன் துவரைகுலம் சாமிநாதக்கவுண்டன் கூறை காளியப்ப கவுண்டன் கொல்லங் கோயில் சொன்னவேட்டுவன் சாட்சி பதரிவேட்டுவன் முத்தூர் மணிவேட்டுவன் சாட்சி.

சேர சோழ பாண்டியன் செட்டி சிவப்பிராமணர் காலத்தில் ஓக்கிலியரை வெட்டி முடுக்கின படியினாலே தலையநல்லூர்க் கவுண்டர்கள் உத்தமலிங்கக் கவுண்டன் மாச்சாடிவேட்டுவன் மாரப்பகவுண்டன் சொல்லி வேட்டுவன் கிஷ்ட்டணகவுண்டன் வேலையவேட்டுவன் சந்திரகவுண்டன் நரியவேட்டுவன் அரிச்சந்திர கவுண்டன் யிந்த அஞ்சு பேர் கவுண்டர்களுக்குக் காணி பூமி எல்லை கொல்லை தீர்மானம் பண்ணித் தீர்ந்த பிரகாரத்துக்கு நாட்டாரு ஊரார் இத்தனை பேரும் சாட்சி யிந்த அஞ்சுபேர் கவுண்டர்கள் கூடி கூறை காளியப்ப கவுண்டன் கையிலே ஐயாயிரம் பொன் வாங்கிக் கொண்டு காணிபூமி எல்லை கொல்லை தங்களுக்கு நடந்த பிரகாரம் நடத்திக் கொண்டு வருவீராகவும் இத்தனை பேரு நாட்டார் ஊரார் சாட்சி.

கடந்தைப் புராணம் கூறும்

மாறுபட்ட கருத்துக்கள்

ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி

தொல்லியல் அலுவலர்
தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
சிதம்பரம்

தல புராணங்கள் தலத்தின் சிறப்பை உயர்வு நவிற்கியாகக் குறிப்பிடினும், வரலாற்றுச் சம்பவங்களைக் குறிப்பிடுவதால் அறிஞர்கள் புராணங்களை முற்றிலும் ஒதுக்கி விடுவதிஸ்லை. சமீபத்தில் கடந்தைப் புராணம் என்ற ஓலைச்சுவடி ஆய்வு செய்யப் பட்டது, அச்சுவடியில் சைவ அடியார்களைப் போற்றும் பாயிரப் பகுதி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதுவரை அச்சில் ஏறாமல் இருக்கும் இப்புராணம் சிறந்த உரையுடன் உள்ளது.

சண்டேசுவரர்

சோழ பூமியில் திருச்சேய்ஞ்ஞலூர் அக்கிரகாரத்தில் எச்ச தத்தனிடத்தில் பிறந்த தண்டேசுவர சுவாமியை முதலில் போற்று கிறார்.

ஞானசம்பந்தர்

“சீர்காழியிலே சைவப் பிராமணரிடத்தில் பிறந்து, சிவன் பேரில் தேவாரம் பாடுகையில் மதுரைக்குப் போய் தேவாரத்தை எழுதி அக்கினியில் போட வேகாமல் பச்சை ஓலையாக இருக்கப் பண்ணி, வைகையாற்றிலே தேவாரத்தை எழுதிப் போட, அந்த ஏடு எதிர்த்துத் திருவேடகம் மட்டுக்கு எதிர்த்தோடப் பண்ணி, விபூதி பஞ்சாட்சரத்தைத் தள்ளியிருந்த சமணர் எண்ணாயிரம் பேரையும் கழுவினே ஏற்றி, மதுரை மன்னனான பாண்டியராசா வின் காய்ச்சலையும் சுரத்தையும் போக்கிய செய்தி ஏழாம் பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் உரையில், மங்கையர்க்கரசியையும், குலச்சிறை நயினாரையும் சைவத்திலே சேர்த்தவராக ஞான சம்பந்தர் குறிக்கப்படுகிறார், பெரிய புராணம் உள்ளிட்ட பல

நூல்களில் மங்கையர்க்கரசியும் குலச்சிறையாரும் சைவ அடியார் களாகவே பார்க்கிறோம். மன்னன் மட்டும் முதலில் சமணத்தில் இருந்து பின் சம்பந்தரால் சைவனாக்கப்பட்டார் என்றறிகிறோம். 'நயினார்' என்ற சொல் சமணரைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை நாமறிவோம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதலில் சைவக் குடியில் பிறந்து பின் சமண சமயத்தில் சேர்ந்து தர்ம பாலராகிப் பின் சிவன் தந்த குலை நோயால் சைவரானார் என்றே சேக்கிழார் உள்ளிட்டோர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் கடந்தை புராணத்தில் திருவதிகைப் பதியில் வெள்ளாளரிடத்தில் பிறந்து, சமணர் சமயத்தில் இருந்த மதுரை எண்ணாயிரம் சமணர்களுக்கும் குருவாக இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூரில் வேளாளர் குலத்தில் குறுக்கையர் குடியில் பிறந்தவரே அப்பர் என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார். அப்பர் பிறந்த ஊரையும் சமயத்தையும் கடந்தைப் புராணம் மாறுபடக் கூறுகிறது. சம்பந்தருடனும் அப்பருடனும் எண்ணாயிரம் சமணர் தொடர்பு படுத்தப் படுகின்றனர்.

சமணர் பல துன்பங்களை அப்பருக்கு தருகின்றனர். இறுதியில் அப்பரைக் கல்லில் கட்டி கடலில் விடுகின்றனர். கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு அப்பர் கரையேறுகின்றார். அதன் பின்னர் சமணர் அப்பருக்குத் தொல்லை தந்ததாகப் பெரிய புராணத்தில் குறிப்பில்லை. ஆனால், கடந்தைப் புராணத்தில் கல்லில் மிதந்து வந்த அப்பரை வெட்ட சமணர் துரத்தச்சே, அவர் கடந்தையில் ஓடி "சுவாமி உனக்கு அபையம்" என்ன அப்போ சுவாமி செஞ்சுடர் வடிவாகி எழுந்தருள, அதைக்கண்டு சமணர் பயந்து ஓடிப் போனார்கள்" என்று உள்ளது. பின்னர் சிவ பூதங்கள் அப்பர் புயத்தில் சூலரிஷப முத்திரையிட்ட பெரிய புராணச் செய்தி கடந்தைப் புராணத்திலும் இடம் பெறுகிறது.

அடியார்களின் சாதியும், குலமும்

திருநாவலூரில் சிவப்பிராமணரிடத்தில் பிறந்தவர் சுந்தரர். அவ்வாறே திருவாதவூரில் சைவ நெறியான பிராமணரிடத்தில் பிறந்தவர் மாணிக்க வாசகர். கடந்தையில் வணிகர் குலமான

வேளாண் செட்டி கோத்திரத்தில் பிறந்தவர் கலிக்கம்பர். அச்சுத களப்பாளரின் மகனாகிய சுவேத வனப்பெருமாள் காராளர் கோத்திரத்தில் பிறந்தவர். "இவருடைய மாமன் காங்கேயப் பிள்ளையாவார். மாமனுடைய ஊராகிய திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இளமைப் பருவத்தில் சுவேதவனப் பெருமாள் இருந்த போது பரஞ்சோதியைக் கண்டு குழந்தை துதிக்க சுவேத வனப் பெருமானுக்கு மெய்கண்ட சிவாச்சாரியாரென்று நாமம் சூட்டி சைவ மாக்கிச் சமய தீட்சை, ஞான தீட்சை, விசேஷ தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை, நாலு தீட்சையும் பண்ணிக் குடுமியும் பூணூலும் கொடுத்து சிவலிங்கமும் கொடுத்து சிவபூசை எழுந்தருள்ப் பண்ணிக் கொடுத்தார்".

மெய்கண்டார் வேளாளர் என்பதால் பூணூலும், குடுமியும் வழங்கப்பட்டதாகக் காண்கிறோம். ஆண்கள் அக்காலத்தில் நீண்ட முடி வைத்துக் கொள்வது வழக்கெனினும் ஈண்டுக் குடுமி என்பது பிராமணர் வைத்துக் கொள்ளும் குடுமியையே குறிப்பிடுகிறது. மெய்கண்ட சிவாச்சாரியார் அருள் நந்தி சிவாச்சாரியாருக்கு உபதேசம் செய்ய, அருள் நந்தியார் மறைஞான சம்பந்தருக்கு உபதேசம் செய்ய, மறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங்குடி முதலியாருக்கு உபதேசம் செய்தார்.

அருள் நந்தி சிவாச்சாரியாரும் மறைஞான சம்பந்தரும் பிராமணர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உமாபதி சிவாச்சாரியார் தில்லை வாழ் அந்தணர்களில் ஒருவர் என்றே பலரும் குறிப்பிடுவர். தில்லை வாழ் அந்தணர்களால் முதலில் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டாலும் பின் உமாபதியின் சிறப்பை தில்லைவாழ் அந்தணர் உணர்ந்தனர் என்று அறிகிறோம். ஆனால் கடந்தைப் புராணத்தில் இவர் முதலியார் என்று அறியவருகிறோம். மறை ஞான சம்பந்தரைக் குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட உமாபதி சிவாச்சாரியார், தன் குரு செங்குந்தர் (நூல்) பாவிற்ரு வைத்திருந்த கஞ்சியைத் குடிக்க, குரு குடிக்கும்போது சிந்திய கஞ்சியை உமாபதியார் குடித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் கைக்கோள முதலியாராக இருந்திருக்கலாம். மறைஞான சம்பந்தர் பெண்ணா கடத்தில் பிறந்தாலும் சிதம்பரத்திலேயே சமாதி அடைந்துள்ளார். இவர் சமாதிக்கருகில் திருக்களாஞ்சேரியுடைய மகா

தேவர் கோயில் இன்றுள்ளது. இவ்விடம் சிங்காரத் தோப்பு என இன்று வழங்கப்படுகிறது. இக்கோயிலையும் மறைஞான சம்பந்தர் சமாதியையும் மௌனகுரு சுவாமிகள் மடம் புதுப்பித்து பாதுகாத்து வருகிறது. உமாபதியார் வாழ்ந்த கொற்றங்குடி இன்றும் அதே பெயரில் சிதம்பரம் பேருந்து நிலையத்தையொட்டி உள்ளது. இவர் தில்லை வாழ் அந்தணர் அன்று என்று கூறுவார். இக்கருத்திற்குக் கடந்தைப் புராணம் 20-ஆம் பாடலின் உரை துணையாக அமைகிறது. கடந்தை புராணம் என்ற இந்நூலை சிவ ஆகமத்துக் குடைய குருகுல கோத்திரத்தில் வேளாளர் சைவனானவர் - சிவஞான பரன் பாடியுள்ளார். காலம் கி.பி. 18 நூற்றாண்டாகும்.

அடிக்குறிப்பு :

கடந்தை என்பது இன்றுள்ள பெண்ணாகடமாகும். விருத்தா சலத்திற்கருகில் திட்டக்குடி வட்டத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. இங்குள்ள சிவன் கோயில் தூங்கானை மாடக் கோயிலாகும். இக்கோயில் குறித்து ஒரு நூல் திருக்கோயில் சார்பாக விரைவில் வெளிவர உள்ளது. கடந்தைப் புராணம் என்ற ஒலைச்சுவடி பெண்ணாகடத்திற்கருகில் வாழும் சிலுப்பனூர் கோவிந்தராசு என்பவரிடமிருந்து பெறப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இவர் மரபினர் கடந்தையர்மரபினர் என்றே வழங்கப்படுகின்றனர். இன்றும் கோயில் தேர்த்திருவிழாவின் போது இம் மரபினர்க்கு மிகுந்த மரியாதைத் தரப்படுகிறது.

தில்லை மூவாயிரவர் என்பது போல் கடந்தை ஆறாயிரவர் என்ற வழக்கும் உண்டு. தில்லை மூவாயிரவர் இன்றுள்ள சிதம்பரம் தீட்சதர்களைக் குறிக்கும். ஆனால் கடந்தையர் என்ற பிரிவு பெண்ணாகடத்தில் எந்தப் பிராமணர்க்கும் இன்று வழங்கப்படவில்லை. மாறாக பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்று வரை வன்னியரில் ஒரு பிரிவினர் கடந்தையர் என வழங்கப்படுகின்றனர்.

கடந்தைப் புராணத்தில் பல அடியார்களின் சாதி குறிப்பிடுவது போல் கொற்றங்குடி உமாபதியாரின் சாதியும் குறிக்கப்படுகிறது. ஆகவே முதலி என்ற சொல்லை நாயன்மார்களுக்கு வழங்குவது போல் 'மூவர் முதலி என்ற பொதுச் சொல்லாகக் கருத வேண்டிய தில்லை, மறைஞானசம்பந்தர் சமாதி உள்ள சிங்காரத் தோப்பு பிற்கு அருகில் அம்பேத்கார் காலனி உள்ளது.

இங்குள்ள ஓர் உதிரிச் சிற்பம் சைவ அடியாராக உள்ளது. இச்சிற்பம் மறை ஞானசம்பந்தரின் சிற்பமாக இருக்கலாம். இச்சிற்பத்தைக் கல்வெட்டாய்வாளர் திருமதி பத்மாவதியுடன் நேரில் பார்வையிட்டேன். இச்சிற்பம் உள்ள இடத்திற்கருகில் புதுப் பேட்டை வடக்குத் தெரு உள்ளது. இங்கு கைக்கோளர்கள் மிகுதியாக இன்றும் வாழ்கின்றனர். உமாபதியார் தில்லைவாழ் அந்தணராக இல்லாததினால் தான் போலும் முதலில் தில்லை வாழ் அந்தணர் அவட்சியப் படுத்தியிருக்க வேண்டும், அப்பர் சைன வெள்ளாளரிடத்தில் பிறந்து, பின் சைவரானர் என்ற கருத்தும் ஏற்புடையதாகவே உள்ளது.

துறையின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

1. பதேப்பூர் சிக்கிரியில் - அண்மைக்கால கண்டுபிடிப்பு

22-01-91 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 5 மணி அளவில் துறையின் வளாகத்தில் 'பதேப்பூர் சிக்கிரியில் - அண்மைக்கால கண்டுபிடிப்புகள்' என்னும் தலைப்பில் திரு கே. கே. முகமது, துணை கண்காணிப்பு அகழாய்வாளர் அவர்கள், மத்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் (ASI) நடத்தப்பட்ட பதேப்பூர் சிக்கிரியின் அகழாய்வு மற்றும் அங்கு கிடைத்த தொல்பொருட்கள் பற்றியும், காட்சிப்படங்களுடன் விரிவானச் சொற்பொழிவை நடத்தினார். மொகலாய ஓவியங்கள் எந்த வகையில் பதேப்பூர் சிக்கிரி அகழாய்விற்கு உதவியது என்பதையும் குறிப்பிட்டு விளக்கினார். இச்சொற்பொழிவில் கலந்து கொண்ட ஆய்வாளர்கள் அகழாய்வை நேரில் பார்த்த அனுபவம் பெற்றதாகப் பாராட்டினார்கள்.

2. பூம்புகார் - கடல் அகழாய்வு

6-5-91 திங்கட்கிழமை மாலை 5-00 மணியளவில், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் திரு. நடன காசிநாதன் அவர்களால் இவ்வலுவலக வளாகத்தில் 'பூம்புகார் - கடல் அகழாய்வு' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுப்பொழிவு நடத்தப்பட்டது. 1991-ம் ஆண்டு இந்திய கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன்-தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை பூம்புகாரில் நடத்திய ஆழ்கடல் கள ஆய்வைப்பற்றி காட்சிப் படங்களுடன் விளக்கினார்.

அழகன் குளத்து அரிய பாணையோடுகள்

நடன. காசிநாதன்

இயக்குநர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
சென்னை.

தமிழகம் மேற்றிசை மற்றும்
கீழ்த்திசை நாடுகளோடு பண்பாட்டு
மற்றும் வணிக உறவு கொண்
டிருந்தது என்பது, மேல்நாட்டார்
தமிழகத்திற்கு வருகை தந்து
அவர்கள் எழுதி வைத்த குறிப்பு
களினாலும், தமிழகத்தில் கிடைக்கக்
கூடிய பிற நாடுகளின் நாணயங்
களாலும், பாணை ஓடுகளாலும், பிற
தொல்பொருட் சான்றுகளாலும்

மற்றும் சங்க கால இலக்கியச் சான்றுகளாலும் அறிய
முடிகிறது. தற்போது புதுவை மாநிலத்திலுள்ள அரிக்கமேடு
என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வு மூலமும்
தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் குறிப்பாக காவிரிப்பூம்
பட்டினம், வசவசமுத்திரம், கரூர், அழகன் குளம் போன்ற
இடங்களில் நிகழ்ந்த அகழாய்வுகளாலும் மேற்காணும் கருத்து
உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களுக்கும் ரோமானியர்
களுக்கும் வாணிக மற்றும் கலாச்சார உறவு இருந்ததோடு மட்டு
மல்லாமல் ரோம் நாட்டினர் தமிழகத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதி
களில் உறைவிடம் அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்
என்பதற்கும் பட்டினப்பாலை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற இலக்கியங்
களின் வாயிலாகவும், தொல்பொருட்கள் வாயிலாகவும் தெரிய
வருகின்றன.

அத்தகைய உறவு தமிழகத்தில் நிலவியது என்பதற்குக்
கண்கூடாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களுள் ரோமானியப் பாணை
ஓடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அப்பாணை ஓடுகள் 'அரட்டின்'
வகை பாணை ஓடுகள் என்றும் 'ரௌலெட்டட்' வகை பாணை
ஓடுகள் என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. இவை மட்டுமல்லாது வேறு
சில மேல்நாட்டுப் பாணை ஓடுகளும் தமிழகத்தில் கிடைத்து
வருகின்றன. அவற்றுள் மிகுந்த அளவில் கிடைத்து வருவது
உருவம் பொறித்த (Stamped) பாணை ஓடுகள் ஆகும். அவற்றோடு
இலை வடிவங்கள் பொறித்த பாணை ஓடுகளும், பாத்திரங்களின்
உட்புற அடிப்பகுதியில் குமிழ் (Knob) காணப்படும் பாணை ஓடு
களும் அடங்கும். இதுவரை பாணை ஓடுகளை ஆய்வு செய்த
வல்லுநர்கள் அரட்டின் வகை பாணை ஓடுகளைப் பற்றியும்

ரௌலெட்டட் வகை பாணை ஓடுகளைப் பற்றி மட்டுமே அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். மேற்கூறப்பட்ட உருவம் பொறித்த பாணை ஓடு பற்றியும், இலை வடிவம் பொறிக்கப்பட்ட பாணை ஓடுகள் பற்றியும், குமிழ் காணப்படும் பாணை ஓடுகள் பற்றியும் அதிகமாக எழுதப் பெறவில்லை. அத்தகைய பாணை ஓடுகள் இதுவரை தமிழகத்தில் அரிக்கமேடு மற்றும் அழகன் குளம் ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற இடங்களிலும் இந்த பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கலாம். குறிப்பாகக் காவிரிப் பூம்பட்டினம், வசவசமுத்திரம், கருர் ஆகிய இடங்களிலும் கிடைத்திருக்கலாம். இருப்பினும் அவை பற்றி இதுவரை எந்த அறிக்கையும் வெளிவரவில்லை. அந்த இடங்களில் அகழாய்வு செய்யப்பட்டு சேகரித்த பாணை ஓடுகளை மீண்டும் நன்கு ஆய்வு செய்தால் இத்தகைய பாணை ஓடுகள் கண்டறியப்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

உருவம் பொறித்த பாணை ஓடுகள்

புதுவை மாநிலம் அரிக்கமேட்டில் திரு. ஆர். இ. எம். வீலர் என்பவரால் நிகழ்த்தப் பெற்ற அகழாய்வில் சுடுமண் கிண்ணங்களில் உட்புறத்தில் மீன், புறா, மயில் போன்ற உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டு கிடைத்துள்ளன. இக்கிண்ணங்கள் அரட்டின் வகை பாணை ஓடுகள் கிடைக்கின்ற அதே பாள நிலையில் கிடைத்துள்ளன. ஆதலாலும் இக்கிண்ணங்களில் வளைப்பு முறையைப் பார்க்கையிலும் இவைகளும் வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டவை என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் உருவங்களைப் பார்க்கையில் அவை தமிழ்நாட்டில் மேல்நாட்டினரின் தாக்கத்தால் வளையப்பட்டிருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரமுடிகிறது. இக்கிண்ணங்களின் அடிப்பக்கம் தட்டையாகவும் மேலே செல்லச் செல்ல விரிந்தும் காணப்படுகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட உருவங்கள், மேற்புறத்தில் சில கோடுகளுக்கும் கீழ்ப்புறத்தில் சில கோடுகளுக்கும் நடுவில் காணப்படுகின்றன. இவ்வுருவங்கள் ஒரு முத்திரையிலிருந்து பதிக்கப்பெற்றது போன்று காணப்படுகின்றன. இக்கிண்ணங்கள் சாம்பல் நிறமாகவும், கருப்பு சிவப்பு நிறமாகவும் அல்லது சாம்பல் கலந்த பழுப்பு நிறமாகவும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக உட்புறத்தில் கருப்பு வண்ணமும் மேற்புறத்தில் பழுப்பு வண்ணமும் பூசப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளைப் போன்றே தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையால் நிகழ்த்தப்பெற்ற அழகன் குளம் அகழாய் விலிருந்தும் சில பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வோடு களுடைய அமைப்பைப் பார்க்கும் போது அவைகளும் கிண்ண வடிவான மட்கலமாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வோடுகளின் உட்புறத்திலும், மீன், மயில் புறா? மற்றும் குதிரை வீரன் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. அழகன் குளத்தில் கிடைத்த ஒரு ஓட்டில் மயிலின் உருவம் இருவரிசையில் காணப்படுகின்றன. இதுவரை கிடைத்துள்ள இத்தகைய பாணை ஓடுகளில் ஒரு வரிசையில் மட்டுமே உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் குதிரை வீரன் உருவம் புதிய வகையானதாகும். அழகன் குளத்தில் கிடைத்த உருவம் பொறித்த பாணை ஓடுகளுடன் ரௌலெட்டட் இன பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆதலால் கி.பி. 1, 2-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகலாம். அழகன் குளத்தில் கிடைத்த பாணை ஓடுகள் கருப்பு வண்ணத்திலும், பழுப்பு வண்ணத்திலும் காணப்படுகின்றன.

இலை வடிவப் பாணை ஓடுகள்

கிண்ணம் போன்ற பாத்திரத்திலிருந்து உட்பகுதியில் அடிப் பகுதியிலிருந்து தோள்பகுதிக்கு செல்லும் வகையில் இலைகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விலைகள் கோடுகளால் ஆன வட்டத்திலிருந்து செவ்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த இலை களுக்கு மேற்புறத்தில் நான்கு அல்லது மூன்று அல்லது இரண்டு கோடுகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. சில ஓடுகளில் பூவிதழ் விரிந்தது போன்று வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய ஓடுகள் அரிக்கமேட்டில் கட்டிடப்பகுதிக்கு முந்தைய பாள நிலையில்கிடைப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பாளப்பகுதி கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சில ஓடுகள் கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய மட்கலங்களில் அடிப்பகுதியில் அவைகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான வட்டங்கள் (Foot-ring) காணப்படுகின்றன. இவைகள் சாம்பல் நிறத்திலும், கறுப்பு நிறத்திலும் உள்ளன. இவைகளோடு அரட்டின் வகை பாணை ஓடுகளும் கிடைத்திருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. மண்வகையைப் பார்க்கையில் இவைகளும் மேல்நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாமோ அல்லது மேல்நாட்டு தாக்கத் தினால் உள்நாட்டில் செய்யப்பட்டிருக்கலாமோ என்று கருத

வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் கிழக்கு மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளில் இத்தகைய பாணையோடுகள் கிடைத்திருப்பதாலாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட இலை உருவம் பொறிக்கப்பெற்ற பாணை ஓடுகள் போன்று அழகன் குளத்திலும் சில பாணை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவைகளிலும் மட்கலத்தின் அடிப்பகுதியில் இத்தகைய இலை உருவங்கள் முத்திரையிடப்பெற்றும் வரையப்பட்டும் காணப்படுகின்றன. இவை கள ஆய்வின் போது இக்கட்டுரையாளரால் தரைப்பகுதியில் (Surface) சேகரிக்கப்பெற்றன. இவைகளும் கி.பி. முதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகும்.

குமிழ் காணப்படும் பாணை ஓடுகள்

மட்கலத்தின் அடிப்பகுதியில் உட்புறமாக நடுவில் குமிழ் (Knob) காணப்படுகிறது. இதைச் சுற்றி சற்றுத் தொலைவில் கோடுகள் வட்டமாக வளையப்பட்டுள்ளன. இவைகளுடைய நிறம் சாம்பல் நிறமாகும். லேசாகக் கருப்பு வண்ணம் பூசப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய பாணை ஓடுகள் ரோமானியரின் தாக்கத்தால் உள்நாட்டில் வளையப்பட்டிருக்கலாம் என்று டாக்டர். விமலா பெக்லி தம்முடைய கட்டுரையில் கூறியிருக்கிறார். அரிக்கமேட்டில் இத்தகைய பாணை ஓடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவற்றில் இரண்டு பாண்டிச்சேரி அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பாணை ஓடுகள் அழகன் குளத்திலும் கிடைத்துள்ளன. இவை மேற்பரப்பு ஆய்வு செய்கையில் இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையும் கி.பி- முதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாக இருக்கலாம்.

மேற்கூறப்பட்டவை அல்லாது, தமிழகத்தில் பல பகுதிகளிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள ஆம்பொரா வகை மட்கலத்தின் சில பகுதிகளும் அழகன் குளத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் கைப்பிடி பகுதிகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ஆதலால் கிறித்து சகாப்தத்தின் முதல், இரண்டு நூற்றாண்டு களில் தமிழகம் மேலை நாட்டோடு குறிப்பாக இத்தாலிய நாட்டோடு வாணிக உறவு பெற்றிருந்தது என்பதற்கு மேலும் மேலும் புதிய சான்றுகள் கிடைத்து வருகின்றன. அவற்றுள் அழகன் குளம் அகழாய்வு மூலம் கிடைத்துள்ள சான்றுகள் மிகவும் பயனுள்ள சான்றுகளாகும். ஆதலால் தமிழகத்தில் கீழ்க்கடற்கரை மற்றும் கேரள மாநிலத்தில் மேலைக் கடற்கரை ஆகிய விடங்களில் அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்படுமாயின் அதன் மூலம் தமிழகம் பிற நாடுகளோடு வணிக மற்றும் கலாச்சார உறவு கொண்டிருந்தது பற்றி மேலும் பல புதிய செய்திகள் தெரியவரும். அத்தகைய தொடர்பு எந்த நூற்றாண்டிலிருந்து எந்த நூற்றாண்டு முடிய நிலவியது என்று அறியவும் வாய்ப்பாக அமையும்.

1. Ancient India, Bulletin of the Archaeological Survey of India No. 2 July 1946.
2. Rome Pottery, R. J. Charleston, London
3. 'Rouletting and Chattering' by Vimala Begley, Expedition, Vol. 28

துறையின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

பண்டைக் கலிங்குகளும், கல்வெட்டுக்களும்

3-9-1991 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 5-00 மணியளவில் இவ்வலுவலக வளாகத்தில் “பண்டைக் கலிங்குகளும் கல்வெட்டுக்களும்” என்னும் தலைப்பில் திரு.கொடுமுடி சண்முகம், செயற்பொறியாளர், பொதுப் பணித்துறை, விழுப்புரம் அவர்களால் சிறப்புரையாற்றப்பட்டது. சமீப காலத்தில் கலிங்குகளில் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தமிழக வரலாற்றுக்கு ஆதாரங்கள் சேர்க்கும் வகையில் இடம், காலம், பொருள் ஆகியவற்றை அட்டவணைப்படுத்தி விளக்கினார். மேலும் பண்டைக்காலத்தில் கலிங்குகள், குமிழிகள் எப்படி கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை வரை படங்களுடன் விளக்கினார்.

கனவு நனவானது

கோயில் உருவானது

ஆர். வசந்தகல்யாணி

கல்வெட்டாய்வாளர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

சென்னை

நாகலாபுரம் என்று அழைக்கப்படும் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் ஒரு சிற்றூர் சென்னை-திருப்பதி செல்லும் வழியில் ஊத்துக் கோட்டையை அடுத்து அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கரியமாணிக்கப் பெருமாளுக்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. பக்திப் பெருக்கால் அடியவர் எழுப்பும் கோயில்களில் தெய்வம் எழுந்தருளும் நிலைதான் உண்டு. ஆனால் இறைவனே திருவாய் மலர்ந்தருளித் தனக்கு ஒரு கோயில் கட்டு என்று அடியார் ஒருவரின் கனவில் சொல்லி அதன்படியே அழகிய கோயில் உருவான சுவையான செய்தியைத் தாங்கி நிற்கும் இக்கோயில் சமயத்தோடு மட்டுமன்றி வரலாற்றோடும் தொடர்புடையது.

குன்றவர்த்தன கோட்டத்து அரிகண்டபுரமான நாகலாதேவியம்மன்புரம் என்று 16-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படும் நாகலாபுரம், விஜயநகரப் பேரரசர் கிருஷ்ணதேவராயர் தன் தாயின் பெயரால் அமைத்த ஊர். இவ்வூர்க் கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவன் வேதநாராயணப் பெருமாள். கல்வெட்டுகளில் இவ்விறைவன் கரியமாணிக்கப் பெருமாள் என்று அழைக்கப்பட்டதைக் காண்கிறோம். இக்கோயிலில் சுமார் பதினொரு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவை கோயில் வரலாற்றையும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இப்பெருங்கோயில் உருவாகக் காரணமாக இருந்த பெரியார் அரிதாச முதலியார்.

அனைத்தழகுங் கண்ட அரிதாச முதலியார் என்றழைக்கப்பட்ட இவர் ஒரு சிறந்த வைணவ பக்தர், களப்பாள மரபினர். தமிழ்நூல் யாத்த பெரியார், இருசமய விளக்கம் என்ற சிறந்ததொரு சமயநூல் எழுதியுள்ளார். கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் அரசோச்சிய விஜயநகர மன்னன் கிருஷ்ணதேவராயர் அரசவையில் குமார

சரஸ்வதி என்ற புலவருடன் இவரும் தமிழ்ப் புலவராக வீற்றிருந்த பெருமை பெற்றவர். அரிகண்ட புரத்தில் வாழ்ந்தவர். அனைத்தழகுங் கண்ட அரிதாசர் என்றும் அரிதாச திருவேங்கட முடையார் என்றும் கிருஷ்ணராய அரிதாசர் என்றும் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகிறார். இவருடைய தம்பி வடமலையண்ணன் என்பார் கிருஷ்ணதேவராயர் அரசவையில் அமர்ந்து ஆலோசனை வழங்கிய பிரதானிகளுள் ஒருவர். அரிதாசரின் மகன் தெய்வங்கள் பெருமாள் முதலியார் என்பார் ஆவர்.

ஒரு நாள் அரிதாசரின் கனவில் இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளித் திருக்கோயில் கட்டச் சொல்லித் திருவுளம் பற்ற அந்தப் படியிலே கரியமாணிக்கத்து எம்பெருமானுக்குத் திருக்கோயில் கட்டுவதற்கும் சுற்றி வாசலுக்குத் திருவீதி கட்டுவதற்கும் பொது மக்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கித் திருக்கோயில் கட்டி அங்கரங்க வைபோகத்திற்கு (இராஜ உபசாரம்) கட்டுவ முட்டுக் காரர்களைக் கட்டளையிட்டும் பாடி வேட்டை கண்டருளத் தனிக் காணி பெற்றும் கோயிற் பணிகள் செய்தார். அது சமயம் கோயிலுக்கு நகரத்தார்கள் பல தானங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோயிலில் இரண்டு மண்டபங்களைக் கட்டினார்கள். இறைவன் திருநாள் தோறும் அம்மண்டபத்தில் எழுந்தருளி அமுது செய்தருளவும், அவ்வாறு நகரத்தார் மண்டபத்தில் எழுந்தருளும்போது வேண்டிய சோடிப்பு, நைவேத்தியம் உட்பட அனைத்துச் சிறப்புக்களையும் அவர்களே செய்து தந்தார்கள். அரிதாசரின் மகன் பெருமாள் முதலியாரும் மண்டபங்களைக் கட்டுவித்துள்ளார். கி. பி. 1514-ல் கிருஷ்ணதேவராயர், தேவராயர் குப்பம் என்ற ஊரைக் கிருஷ்ணராய குப்பம் என்று மாற்றிக் கரியமாணிக்கப் பெருமானுக்குத் தானமாக அளித்துள்ளார்.

இறைவன், கனவின் கண் வந்து அடியார் அரிதாச முதலியாரிடம் கூறியதன் பலனாக எழுந்த இக்கோயில் கிருஷ்ணதேவராயரால் பெருங்கோயிலாயிற்று. அரிதாசபுரம் நாகலாபுரமாக மாற்றப் பட்டது. இறைவனை வழிபட்ட இராயர் - கோயிலின் சிறப்பினை அறிந்து பெரிய அளவில் கோயிலைக் கட்ட எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தார். இக்கோயிலைப் பற்றி அரிதாசரின் சகோதரர் வடமலையண்ணன் கூறக் கேட்ட இராயர் “கும்பகோணம் மகாமக தீர்த்தத் திற்கு அரிகண்டபுரம் வழியாக எழுந்தருளுகிறபோது அதன் பெருமையை உணர்ந்து கரியமாணிக்கத்து எம்பெருமான் கோயில் திருப்பணிக்கு இரண்டு லட்சம் பொன்னும் அப்போதே கொடுத்து பின்னரும் ஏராளமான பொன் அளித்தார். ஏழு கோபுரங்களும்,

மதில்களும் திருமலைமேற் கோயில் முதலான திருப்பணியும் பண்ணும்படி கட்டளையிட, அதன்படியே அரிதாசரின் மேற்பார்வையில் அனைத்தும் செய்யப்பட்டன. கோயிலைச் சிறப்புறக் கட்டிய பிறகு அக்கோயிலில் பூசை, திருவிழா விசேஷத் திருநாள் ஆகிய அனைத்திற்கும் அவ்வுரைத் திருநாமத்துக் காணியாகக் கிருஷ்ணதேவராயர் அளித்தார். மேலும் திருத்தேர்கள் ஓடும் படியும் கட்டளையிட்டுத் திருத்தேர்த் திருநாளுக்கும், திருப்பாடி வேட்டைத் திருநாளுக்கும் மற்றும் திருக்கட்டளைகளுக்கும் திருப்பணிகளுக்குமாக அனைத்துத் தேவர்களுக்கும் திருநாமத்துக் காணியாக நிலம் வழங்கினார். இராயரின் மனைவி திருமலாம்பாள் வெங்காலத்தூர் நின்றையூர் நாடுகளிலுள்ள சில ஊர்களைக் கரியமாணிக்கப் பெருமாளுக்கு வழங்கியுள்ளார். இராயருடைய பிரதானியும், அரிதாசரின் சகோதரருமான வடமலையண்ணன் கோயில் நைவேத்தியம் ஆடல் பாடல் வாத்தியங்கள் ஆகியவற்றுக் காகச் சில ஊர்களைத் தானமாக வழங்கினார்.

அரிதாசர் அழகிய திருமங்கையாழ்வார் செப்புத் திருமேனி ஒன்றைச் செய்து அதில் “அரிதாச முதலியார் சதாசேவை” என்று பொறித்து வைத்துள்ளார், (இக்கட்டுரை ஆசிரியர் நேரில் சென்று ஆய்வு செய்தபோது சிலையும் அதன் மேல் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துகளும் கண்டறியப்பட்டன.) கிருஷ்ணதேவராயர் “ஆழ்வார்கள் பாகவதர்கள் முதலான பக்தப் பிரதிஷ்டை” பண்ணினதைக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. ஆக, விஜயநகரப் பேரரசர் கிருஷ்ணதேவராயரால் நாகலாபுரம் கரியமாணிக்கத்தெம்பெருமான் பெருங்கோயிலில் அருளாளனாக அமர்ந்தாலும் கனவை நனவாக்கிக் கோயில் உருவாக்கிய பெருமை பெருமாள் அடியாரான அரிதாசரையே சாரும்.

துறையின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

வரலாற்று நோக்கில் செஞ்சி

15-10-91 செவ்வாய்க்கிழமை திங்கள் ஆய்வுப் பொழிவு மாலை 5-00 மணியளவில் இவ்வலுவலக வளாகத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழக தொல்லியல் துறை பேராசிரியர் டாக்டர். கே. வி. இராமன் அவர்களால் “வரலாற்று நோக்கில் செஞ்சி” என்னும் தலைப்பில் இலக்கியம் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் நெறிபடுத்தி ஆய்வு நோக்கில் விளக்கினார். செஞ்சிக் கோட்டையில் முகலாய கட்டடப் பாணி எவ்வாறு பின்னி பிணைந்துள்ளது என்பதை காட்சிப் படங்களுடன் விளக்கினார்.

வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் ஒரு வரலாற்றுப்பார்வை

செர. சரந்தலிங்கம்

தொல்லியல் அலுவலர்

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
மதுரை

இராசபாளையம் நகரின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள திருமால் கோயில் இன்று மக்களால் வேட்டை வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் என அழைக்கப்படுகிறது. இன்றைய நிலையில் அமைப்பாலும், கட்டடக்கலைச் சிறப்பாலும் குறிப்பிடத்தக்க தொரு கோயிலாக விளங்குகிறது. இக்கோயில் குடமுழுக்கு விழா நிகழ்விருப்பதையொட்டி அண்மையில் இக்கோயிலில் வரலாற்றுத் தொன்மை பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

இந்த ஆய்வின் மூலம் இக்கோயில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிற்காலப் பாண்டியர் காலக் கோயில் என்பது உறுதிப்படுகிறது. கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு கருவறை, அர்த்த மண்டபத்துடன் சிறிய அளவில் கட்டப்பட்ட இக்கோயில் கி.பி. 18-19 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பிரித்துக்கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த இடைக்காலத்தில் இயற்கைச் சேற்றங்களாலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் அரசியல் காரணங்களாலோ இக்கோயில் சிதைவுக்குள்ளாகியிருக்கலாம். எனவே சிதைவுக்குள்ளான இக்கோயிலை 18-ஆம் நூற்றாண்டளவில் புதுப்பித்துள்ளனர். அவ்வாறு புதுப்பிக்கப்பட்டபோது பல கற்கள் இடமாற்றம் பெற்றுள்ளன. எனவேதான் இங்குள்ள கருவறையில் அதிட்டானப் பகுதியில் குமுதப்படையில் உள்ள பிற்காலப் பாண்டியர் கல்வெட்டு இடம் மாறி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவுமன்றி பழைய கட்டுமானத் திற்குத் தொடர்பில்லாத புதிய கற்களும் கூட இடையில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்ட காலத்திலேயே புதிதாக மகாமண்டபம் ஒன்றும், முன்மண்டபம் ஒன்றும் கட்டப்பட்டிருக்க

வேண்டும். இதற்கும் பின்னர் (கடந்த நூற்றாண்டில்) சபாமண்டபம் எனப்படும் வெளிமண்டபம் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் இம்மண்டபங்களில் உள்ள தூண் அமைப்புகளும், அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள சிற்றுருவச் சிலைகளும் மிகவும் பிற்காலத்திய கலைப்பாணி கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன.

கருவறை, அர்த்த மண்டம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம், சபாமண்டபம் ஆகியவற்றுடன் ஒரே திருச்சுற்றுடன் கூடியதாக உள்ளது இக்கோயில். கருவறையின் வெளிப்புறக் கட்டடக்கலை பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தது. ஜகதி, முப்பட்டைக் குமுதம், பட்டிகை ஆகியவற்றுடன் கூடிய அதிட்டானம் கோயிலை அழகு செய்கிறது. அரைத்தூண்கள் பல கொண்ட சுவர், தன்னகத்தே உள்ள தேவகோட்டங்களில் எவ்வித தெய்வ உருவங்களும் இன்றி வெறுமையாகக் காட்சியளிக்கிறது. இவ்வாறு தெய்வ உருவங்கள் இல்லாத தேவ கோட்டங்கள் அமைப்பதும் பிற்காலப் பாண்டியர் கலை மரபில் வழக்கமானதே. கூரைப்பகுதி மிகவும் சிறிய கொடுங்கையோடு உள்ளது. விமானம் முற்றிலும் செங்கல்லால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் விமானம் அண்மைக் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கருவறையில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ள திருமால் சிற்பம் கி.பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததே எனத் துணியலாம். கிரீட மகுடம் தரித்து நான்கு கரங்களுடன் நின்ற நிலையில் திருமால் உள்ளார். மேலிரண்டு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம் ஏந்தியும், கீழிரு கரங்கள் அபய, வரத முத்திரை காட்டியும் விளங்குகின்றன. எளிமையான அணிமணிகளுடன் விளங்கும் அச்சிற்பம் பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்துப் பாணியே என்பதில் ஐயமில்லை.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

இக்கோயில் கருவறை அதிட்டானப் பகுதியில் குமுதப் படையில் கல்வெட்டுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டு என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் கோயில் 18 - 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்துக்கட்டப்பட்ட காரணத்தால் இக்கல்வெட்டுள்ள கற்களும் ஒழுங்கற்ற முறையில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுவிட்டன. இக்கல்வெட்டும் கூட அண்மையில் குட முழுக்கு விழாக்குமுவினரின் பெருமுயற்சியால் சுண்ணம்பூச்சு நீக்கப்பட்டு வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டைப் படித்து செய்திகளின் அடிப்படையில் ஓரளவு நிரல்படுத்தலாம். கருவறை மேற்குக் குழுதப்படையில் உள்ளது கல்வெட்டு ஒன்றின் தொடக்கம் எனவும், தெற்குக்குழுதப்படையில் உள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாகவும், வடக்குக்குழுதப்படையில் உள்ளது முடிவாகவும் கொள்ளலாம். இம்முன்றும் சேர்ந்தது ஒரு கல்வெட்டாகும். இவ்வாறு சிதறிக்கிடக்கும் கல்வெட்டும் கூடப் பெரிதும் சிதைந்துள்ளதால் செய்திகளை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முடிந்த அளவில் இக்கல்வெட்டின் செய்தி கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

இக்கல்வெட்டு முதலாம் ஜடாவர்மன் குலசேகரபாண்டியனின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்தது. இவனது ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1190 முதல் 1224 வரையாகும். இம்மன்னனது கல்வெட்டுகள் பொதுவாக “பூவின்கிழத்தி” எனத்தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்கும். அதுபோல இக்கல்வெட்டின் தொடக்கமும் “பூவின்” என்றே உள்ளது. இச்சொல்லுக்கு அடுத்த சொற்கள் முற்றிலும் சிதைந்து விட்டன. இம்மன்னன் மதுரையில் தன்னுடைய அரண்மனையில் இருந்து இக்கோயிலுக்கு அளித்த நிலக்கொடை பற்றிய ஒரு நேர்முக ஆணையே இக்கல்வெட்டு ஆகும். மதுரை நகரம் மதுரோதய வளநாட்டில் மாடக்குளக்கீழ் அமைந்திருந்தது என்பதும் இக்கல்வெட்டால் பெறப்படுகிறது. இக்கோயில் அமைந்திருந்த ஊர் அல்லது கோயிலுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்ட நிலம் இருந்த ஊர் வெண்பைக்குடி நாட்டுத் துடையனூர் முட்டத்தில் அடங்கியிருந்தது. ஊரின் “தென்னவராம” . . . எனத் தொடங்குகிறது. ஆனால் கல்வெட்டு இவ்விடத்தில் சிதைவுபட்டுள்ளதால் பெயரை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இக்கோயிலின் நிர்வாகிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், பூசைப்பணி செய்யும் நம்பி செய்வானும் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் திருப்படி மாற்றுள்ளிட்ட பிறபணிகளுக்காக இத்தானம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வழங்கப்பட்ட நிலத்திற்கு அந்தராயம், வெட்டிப் பாட்டம் முதலான வரிகளை நீக்கி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நிலம் அளிப்பதற்கென்று தனிக்கோல் இவ்வூரில் இருந்துள்ளது. இவ்வரசாணையை ஏற்றுச் செயற்படுத்திய அதிகாரிகள் பெயரும் கல்வெட்டின் இறுதியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரி புரவரி திணைக்களநாயகம் என்னும் பதவி வகித்தவன். அவன் பெயர் மானாட்டு ஆளுராவ் அவனி

முதயா நல்லூர் வேளான் பெற்றனான வளவதரையன் என்பது. இன்னும் சில அதிகாரிகள் சான்றொப்பம் இட்டுள்ளனர். அழகிய பாண்டிய நல்லூர் சோமதேவன் அழகிய மணவாளனான வில்வராயன், மலைக்கூற்று நச்சனாருடையான் சேவக்க தேவன் திருப்புவனமுடையான் திருவரங்கதேவனான விசையராயன், புரவரி பூபாலராயன், வாதைராயன், இராசராச பிரமாதராயன், சீதர பல்லவராயன், உய்யவந்த பெருமாள், ராசராச விழுப்பாதராயன், தென்னவன் அருந்தவன் விழுப்பரையன், குலசேகர பிரம்மாராயன் ஆகியோர் ஆவர்.

கருவறையில் வடக்குச் சுவரில் ஒரு தனிக்கல் தலைகீழாக வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள துண்டுக் கல்வெட்டு இவ்வெம்பெருமாள் கோயிலுக்குத் தாமரைக்கண்ணன் என்னும் ஒருவன் சந்திவிளக்கு வைத்த செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது.

இதேபோல அர்த்தமண்டபத்தில் இடம் மாறி இடம் பெற்றுள்ள தனிக்கல்லும் சந்திவிளக்கு வைக்கப்பட்ட செய்தியையே கூறுகிறது. மிகவும் சிதைந்துள்ளமையால் பெயர் முதலான விவரங்களை அறிய முடியவில்லை. இவ்விரண்டு துண்டுக் கல்வெட்டுகளும் கி. பி. 12-13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையே.

குலசேகரனின் பிறப்பணிகள்

இம்மன்னனின் ஆட்சிக்காலம் கி. பி. 1190 முதல் 1224 வரையாகும். இவன் சோழர்கட்கு அடிபணிந்திருந்த பாண்டிய நாட்டை விடுவிக்க எண்ணி பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டவன். இவனது தம்பி முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில் அம்முயற்சி வெற்றி பெற்றது. இக்குலசேகரனே திருப்புவனம் செப்புபட்டையத்தை வெளியிட்டவன். இவன் காலத்தியக் கல்வெட்டுகள் மதுரை மாவட்டத்தில் திருவேடகம், திருச்சுனை, அழகர் கோயில், தென்கரை முதலிய இடங்களிலும்; பசும்பொன் மாவட்டத்தில் திருமலை, திருப்பத்தூர், திருப்புவனம், திருப்பாச்சேத்தி ஆகிய ஊர்களிலும், நெல்லை மாவட்டத்தில் குரும்பூர், திருவாலீஸ்வரம், கட்டாரி மங்கலம், பத்தமடை, திருநெல்வேலி, கல்லிடைக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களிலும், காமராசர் மாவட்டத்தில் திருத்தங்கல், சேத்தூர் ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

சேத்தூரில் இம்மன்னன் காலத்திய மூன்று கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இரண்டு கல்வெட்டுகள் அவனது 13 - ஆம் ஆட்சி

யாண்டையும், ஒன்று இருபத்தைந்தாம் ஆட்சியாண்டையும் சேர்ந்தவை. முதல் இரண்டு கல்வெட்டுகளில் ஒன்று இம்மன்னனின் மைத்துனன் விரதமுடித்த பெருமாள் என்பவனால் கட்டப்பட்ட சேர நாராயண விண்ணகர ஆழ்வார் என்னும் திருமால்கோயிலுக்குத் திருவரங்கனேரி என்னும் கிராமத்தை வரி நீக்கித் தானமாக அளித்த செய்தியைக் கூறுகிறது.

இரண்டாம் கல்வெட்டும் இதே கோயிலுக்கு இம்மன்னன் தன் மைத்துனனின் வேண்டுகோளின்படி அரைவேலி நிலத்தைக் கொடையாக அளித்த செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது. இக்கல்வெட்டில் அண்ட நாட்டைச் சேர்ந்த பெருமாநல்லூரில் ராமன் என்ற பல்லவராஜன் ஒருவன் குறிப்பிடப்படுகிறான். இராசபாளையம் வெங்கடேசப்பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டிலும் சீதர பல்லவ ராயன் என்னும் ஒருவன் இடம் பெறுவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

முன்றாவது கல்வெட்டு சேத்தூர் பெருமாள் கோயிலுக்குக் குலசேகரபுரத்து நகரத்தார் (வணிகர்கள்) நிலம் கொடையளித்த செய்தியைக் கூறுகிறது. குலசேகரனின் கல்வெட்டுகள் அனைத்தையும் கொண்டு நோக்கும்போது இவன் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஆதரவு காட்டியுள்ளான் என்பது பெறப்படுகிறது. எனினும் வைணவம் தனிக்கவனம் பெற்றுள்ளது. எனவேதான் இப்பகுதியில் சேத்தூர், இராசபாளையம் ஆகிய இடங்களில் இவன் காலத்தில் புதிதாக வைணவக்கோயில்கள் தோன்றியுள்ளன.

பிறகல்வெட்டுகள்

வேட்டை வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ள பிற கல்வெட்டுகள் யாவும் 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையாகவே கொள்ளத்தகும். முன்மண்டபம் கட்டப்பட்ட காலத்தில் உத்திரங்கள், தூண்கள் ஆகியவற்றை கொடையளித்தவர்களின் பெயரை இக்கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

இன்றைய இராசபாளையத்தின் ஒரு பகுதியான பளைய பாளையம் பகுதியில் வாழ்ந்த கொட்டிமுக்குலூர் திம்மராசா என்பவரின் தம்பி கிருஷ்ணமராசா என்பவர் கல் உத்திரம் ஒன்றைக் கொடையளித்துள்ளார். இக்கல்வெட்டில் இடம்பெறும் 'கொட்டி முக்குலூர்' என்னும் சொல் இவர்களின் குடும்பப் பெயராக அல்லது கோத்திரப் பெயராக இருக்கலாம்.

இதே போல் சோளராசா பெத்தி சோழநாதன் என்பவர் முன்மண்டபம் கட்ட ஒரு கல்தூண் கொடையளித்துள்ளார். மேலும் கொட்டிமுக்குலூர் துரை வெங்கடராசா குடும்பத்தினர் தூண்கள் கொடுத்துள்ளனர். இவர்கள் எல்லாம் இன்று இவ்வூரில் சிறப்பாக வாழும் தொழில் அதிபர்கள் குடும்பந்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, 'ராஜாக்கள்' என அழைக்கப்படும் பெருங்குடும்பத்தவர்களாக இருக்கலாம்.

முடிவுரை

கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாண்டிய மன்னர்களின் ஆதரவுடன் கட்டப்பட்ட இப்பெருமாள் கோயில் அவர்களால் பெரிதும் பேணப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் இது முற்றிலும் புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது. தற்போது குடமுழுக்குக் காணவிருக்கும் இக்கோயிலைச் சீர் செய்ய நினைத்து முயற்சிகள் மேற்கொண்ட பெருமக்களால் சுண்ணப்பூச்சினால் மறைக்கப்பட்டிருந்த பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டு வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. அந்த வகையில் இப்பெருமக்கள் வரலாற்றிற்கும் குறிப்பிடத்தக்க தொண்டினைச் செய்துள்ளனர் எனப் பெருமை கொள்ளலாம்.

துறையின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் பெருள்

13-11-91 புதன்கிழமை மாலை 4 மணியளவில் டாக்டர் இரா. மதிவாணன் அவர்கள் (இயக்குநர், செந்தமில் சொற்பிறப்பியல், அகர முதலித்திட்டம்) சிந்துவெளி எழுத்துகளின் பெருள் பற்றி காட்சிப் படங்களுடன் விளக்கிக் கூறினார். சிந்துவெளி சித்திர எழுத்துக்களை படிக்கும் புதிய முறையை தன் ஆய்வின் மூலம் விளக்கி படித்துக் காட்டினார். சிந்துவெளி எழுத்துக்களை இடமிருந்து வலமாகத்தான் படிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். பல ஆய்வாளர்கள் டாக்டர் மதிவாணன் அவர்கள் கோட்பாட்டை வரவேற்றனர். தமிழகத்தில் கிடைத்த வரலாற்றுக்கு முந்தையக்கால ஒவியத்தை (செத்தவரை தென்னாற்காடு மாவட்டம்) சிந்துவெளி எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ★

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை இயக்குநருக்காக திரு. கு. தாமோதரன், துணை இயக்குநரால் வெளியிடப்பெற்றது.